

ביצה פרק ראשון ביצה

:י

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) כ"ב כג: (ב) (לוקמן יא),
(ג) ספסח: (ד) (מסכתא מ"ט)
(ה) (דף יא), (ו) (ג' רש"י)
(ז) (מ"ד) (ח) (ספסח מ"ג)
(ט) (ז"ל ו' ה"א) (י) (ע"י)
(יא) (מ"ד) (ב) (דף י"ב)
(יב) (מ"ד) (ב) (דף י"ב)

מוסף רש"י

ואם אין שם אלא הם.
אם אין סניגוריהם לחמול
אלא אין הרי אלו
מותרים. דודא אלו הן
המקורבין. וכן הן ואלו
לפניהם (מסכתא יא). רוב
וקרוב הלק אחד הרוב.
אם לא דבר לפניו יש כי
לכל אחד היותו ואלו הן.
ואם תלך כי אחד הקרוב
אין כי הלק כי אחד הרוב
(ב"ב כג). חולין ומעשר
שני מעורבין זה בזה.
ומצא פלגים בזה מנה
ואומר כל מקום שכן מעות
מעשר שני הן הן מחוללים
על הפלגים הללו ומעלה
הפלגים לירושלים (פסחים
י). הכל חולין. שמתה
על ואלו הכולל אחרי ק
(שם). אין נטלים את
העלי. דף עב ובכז
ומתקין כי חסיד לטעום
ועיניו והרי מלאכתו
לחיות. וקא סברי ריש
אמר לטעום ולחיות לזכר
נטיף שזכר לזוף הכל
למלאכה המותרת היום
(ירושלמי י). אין נטלים את
העור. וספסוף כיום טוב.
לפני הדרוס. לא יטעום
במקום דריסת הרגלים
שזה טורף עיניו שמתעבד
ע"י הדריסה (שם). וישורין.
כ"ב וביה שנתקן נטעלן
את הפלג לקצו עליו כשר
כיוצא. שאם קצב עליו
בשר. עשה לזכר שמתה
יורט. שאסור לטעום.
דהאי דקשרו כ"ב מסוס
שמתה יורט קשרי ושח
הב"ב.

אבל ביום טוב אסור דיומנין דמשחבתי
שמינים בחושים וכחושים שמנים וקמחמל
מדידא דלא חזי ליה אי נמי דיומנין דמשחבתי
בלהו בחושים ושבין להו ואחי לאמוני
משמחת יום טוב: **מתני'** זמן שחורים
ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין
ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים:
גמ' פשיטא אמר רבה הכא במאי עסקינן
כגון שזמן שחורים ולבנים והשבים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מהו דתימא הני אינהו ניהו ואחפוכי
אחפוך קמ"ל הך אודו לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא **ב"ר רוב** וקרוב הלך אחר
הרוב כדאמר אביי **ב"ר** הכא נמי ברף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בהו:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו
ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

לקמן: **בדף**. שיש דף לפני השוק בולט ויוצא ממנו ושם נאין ויושנין יוסי דמעלמא חזיר שיראס ליתנן לקן מפני שאותן שצקן
מגרסיס את כל הנא אליהן וכשיוצאין משוקן אלו נכנסין הלכך חיישינן שמא מן הדף נאין לקנין הלכך אסורים דהו להו כלהו
קרוינן שצקן וצקן הלכך זיל נתר רובא: **מה נפשך** כו'. פירושא דמתני' היא כלומר להכי אסורים דמה נפשך להחזיר: **ו** (לימא
מתני' רבי היא. הא מתני' סתמא היא והלכה כהם משנה ואין קר"ל **ו** (כחיות דף כא). הלכה כרבי מחזירין ולא מחזירין: **היה מנה**.
ממעות מעשר שני בחיבה: **חולין ומעשר שני מעורבין** זה בזה. האחד חולין ואינו יודע איזהו וטעל היפה שבה ואומר אם **א** (היא זו)
של מעשר הרי יפה ואם חולין היא תהא חזרתה מחוללת עליה: **כל חולין**. הואיל ולא מצא כמו שהיה חולין להקל ולומר נטל את
הראשון והניחו במקום אחד והניח שזו את אלו ושם שאין אדם מניח מעות חולין ומעות מעשר ביד: **מנה מושל**. ונשאר הך מנה
ממעשר: **כל חולין**. הואיל ולא העלהו לירושלים לא הפסידו זה מזה ושניהם נטעל והניחם במקום אחד זה חולין הוא שהניח הלום
אחריו כן ושם: **שאני גזולות**. להכי איכא למימר האחד הלק ומחזיר נשאר: **הואיל ועשוין**. רגילים הן להיות מדדין אחד
אחד ויוצאין וכנסין כלל מנה לא הלק מחזיר אלא"כ נטעל וכנסטל נטל שניהם: **ולמה לי לשנויי עלה**. רבי יוחנן ורבי אלעזר מה
דוחקין לתלות טעם שנתנו במדדים הא לדידו מתקומת שפיר כרנן כללו האי טעמא דהא אינהו אפליגו כההיא דמעשר
חד אמר מחלוקת במוצאין שני המנין כנים אחד כההוא הוא דקאמר רבנן דכנסטל כל הכיס נטל אלא בשני כיסין מודו
דהאח נטל והניח השני וחד אמר מחלוקת בבי כסין כההוא הוא דקאמר רבי מנה מונה ומנה מושל: **האי מנא** כלל בשני כיסין: **בשלמא**
למ"ד כו'. המקשה סיומי מסיים למילמיה ומפרש קושייתו בשלמא מאן דמוקי פלוגמיהו בבי כסין דהיינו כדומיא דמתני' דהו שני
גזולות כר"ך לשנויי דתקום מתני' כרנן מהאי טעמא הואיל ועשוין לדרות אלא למ"ד בשני כיסין מודו רבנן השתא למה לי לשנויי
משום דעשוין לדרות הא בשני כיסין נמי הכי קאמרין: **השפא ומה** כו'. לא גרסינן אלא ה"ג אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת
אבל בשני כיסין דברי הכל מנה מונה ומנה מושל **השפא למה לי לשנויי עלה האמר בשני כיסין לא פליגי**. וחד מהני רבנן או רבי
יוחנן או רבי אלעזר אוקמה הכי ולעיל אמאי שנו תרדייהו הואיל ועשוין לדרות: **אמר רב אשי** **הכא בגזולות** כו'. מ"ד בכיסין אחד מחלוקת בשני
כיסין כעין כיס אחד קאמר דהיינו שני כיסין מקושרין ודקאמר אכל בשני כיסין דברי הכל מנה מונה ומנה מושל בשאין מקושרין ומתני' אפי'
גזולות מקושרין משמע דהותרין מותרין ולא אמרי' אותן שזמן נטעל ואלו אחרים הלכך אי לא דשאני גזולות הואיל ועשוין לדרות
לא הוה מתקומא כרנן דהא בכיסים מקושרין אמרי רבנן הכל חולין. והשתא אגב האי שניא מתקומא שפיר כרנן גזולות דמדדין
מנתחי אהרדי ואיכא למחיל לקולא דחד מניהו הוא דאלו לא אכל כיסין לא מנתחי ואדם כל ונטעל ויטין דמקושרים לא שניהם נטל:
דמתעכל

אבל ביום טוב אסור דיומנין דמשחבתי
שמינים בחושים וכחושים שמנים וקמחמל
מדידא דלא חזי ליה אי נמי דיומנין דמשחבתי
בלהו בחושים ושבין להו ואחי לאמוני
משמחת יום טוב: **מתני'** זמן שחורים
ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין
ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים:
גמ' פשיטא אמר רבה הכא במאי עסקינן
כגון שזמן שחורים ולבנים והשבים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מהו דתימא הני אינהו ניהו ואחפוכי
אחפוך קמ"ל הך אודו לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא **ב"ר רוב** וקרוב הלך אחר
הרוב כדאמר אביי **ב"ר** הכא נמי ברף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בהו:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו
ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

אבל ביום טוב אסור דיומנין דמשחבתי
שמינים בחושים וכחושים שמנים וקמחמל
מדידא דלא חזי ליה אי נמי דיומנין דמשחבתי
בלהו בחושים ושבין להו ואחי לאמוני
משמחת יום טוב: **מתני'** זמן שחורים
ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין
ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים:
גמ' פשיטא אמר רבה הכא במאי עסקינן
כגון שזמן שחורים ולבנים והשבים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מהו דתימא הני אינהו ניהו ואחפוכי
אחפוך קמ"ל הך אודו לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא **ב"ר רוב** וקרוב הלך אחר
הרוב כדאמר אביי **ב"ר** הכא נמי ברף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בהו:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו
ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

אבל ביום טוב אסור דיומנין דמשחבתי
שמינים בחושים וכחושים שמנים וקמחמל
מדידא דלא חזי ליה אי נמי דיומנין דמשחבתי
בלהו בחושים ושבין להו ואחי לאמוני
משמחת יום טוב: **מתני'** זמן שחורים
ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין
ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים:
גמ' פשיטא אמר רבה הכא במאי עסקינן
כגון שזמן שחורים ולבנים והשבים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מהו דתימא הני אינהו ניהו ואחפוכי
אחפוך קמ"ל הך אודו לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא **ב"ר רוב** וקרוב הלך אחר
הרוב כדאמר אביי **ב"ר** הכא נמי ברף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בהו:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו
ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

אבל ביום טוב אסור דיומנין דמשחבתי
שמינים בחושים וכחושים שמנים וקמחמל
מדידא דלא חזי ליה אי נמי דיומנין דמשחבתי
בלהו בחושים ושבין להו ואחי לאמוני
משמחת יום טוב: **מתני'** זמן שחורים
ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין
ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים:
גמ' פשיטא אמר רבה הכא במאי עסקינן
כגון שזמן שחורים ולבנים והשבים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מהו דתימא הני אינהו ניהו ואחפוכי
אחפוך קמ"ל הך אודו לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא **ב"ר רוב** וקרוב הלך אחר
הרוב כדאמר אביי **ב"ר** הכא נמי ברף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בהו:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו
ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

איכא חד דמערב בהו. וא"ת ולגטיל כרובא וי"ל דנעלי חייס
לא נעלי דחשיבי אי נמי ה"ל דבר שיש לו ממירין לאחר
י"ט וכל דבר שיש לו ממירין אפי' אף"ל לא נעלי:
חד מניהו אול ע"פ"א. וא"ת ובי תלין לקולא דבר שיש לו
ממירין ויש לומר דהואיל
ונשאר שנים במקומם ודאי ככ"ג
תלין לקולא: **חולין** ומעשר שני
מעורבין זה בזה. פ"ה בורר מנה
היפה ששניהם ויחמר אם זה של
מעשר מוטב ואם האחר של מעשר
הרי זה מחולל על זה ותימה דמפרש
בפרק הובז (כ"ב דף מה). דאין
מחללין כסף על כסף ולא מעות
על מעות לך נראה דמחלל במחלה
המנה של מעשר על פירות של
נחשת ואח"כ מחללין על מנה היפה
ששניהם: **ה"ב** **הכל** חולין. שאני
אומר הוא לקח מעות של מעשר
שני והני אחריני ניהו ותימה דהא
לא אמרי' שאני אומר להקל אלא
כשהוא מדרבנן כדליתא בפסחים
(דף י). דקאמר שאני מרומה דרבנן
לפיכך אי תולה להקל לומר שאני
אומר וכו' וי"ל דכיון שאין אדם
מניח חולין אלא מעשר תלין שפיר
לקולא ואמרי' ודאי לקח אלו משם
ושם ואמר כך הניח אלו שם:
פשיטא

ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

אבל ביום טוב אסור דיומנין דמשחבתי
שמינים בחושים וכחושים שמנים וקמחמל
מדידא דלא חזי ליה אי נמי דיומנין דמשחבתי
בלהו בחושים ושבין להו ואחי לאמוני
משמחת יום טוב: **מתני'** זמן שחורים
ומצא לבנים לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין
ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים:
גמ' פשיטא אמר רבה הכא במאי עסקינן
כגון שזמן שחורים ולבנים והשבים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מהו דתימא הני אינהו ניהו ואחפוכי
אחפוך קמ"ל הך אודו לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא **ב"ר רוב** וקרוב הלך אחר
הרוב כדאמר אביי **ב"ר** הכא נמי ברף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בהו:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו
ניהו וחד מניהו אול לעלמא לימא מתני' רבי היא ולא רבנן **ד**תנאי הניח מנה
ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונה מונה דברי רבי וחכ"א **ה"ב** חולין
אפילו תימא רבנן הא אתמר עלה ר' יוחנן ור"א דאמרי תרדייהו שאני גזולות
הואיל ועשוין לדרות ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשוין
לדרות והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר בשני
כיסין מחלוקת אבל בכיסין אחד דברי הכל חולין וחד אמר בכיסין אחד
מחלוקת אבל בשני כיסין אחד דברי הכל מנה מונה מונה מושל בשלמא
למ"ד בשני כיסין מחלוקת היינו דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל
ועשוין לדרות אלא למ"ד בכיסין אחד מחלוקת אבל בשני כיסין אחד
מנה מונה ומנה מושל השתא למה לי לשנויי עלה הא אמרת בשני כיסין
לא פליגי אמר רב אשי הכא בגזולות מקושרים **ו**וכיסים מקושרים עסקינן
גזולות מנתחי אהרדי כיסין לא מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי זמנין
דכמעכל

עב א מ"י פ"ב מ"ג
י"ט הלכה וטושי
א"ס ס"י מ"ג ספ"י י:
עב א מ"י פ"ב מ"ג
גולה ה"ב י"ט וטושי
המלכות דלא הלכה ו
טושי"ע מ"י ס"י פ"ב ספ"י
מ:

עב א מ"י פ"ב מ"ג י"ט
הלכה וטושי"ע א"ס
ס"י מ"ג ספ"י י:
עב א מ"י ס"י טושי"ע ס"ס
ספ"י י:
ה ו' (מ"י) ס"י מלכות
מסע שני הלכה ו:

רבינו חננאל

ליטול איהו שאבדו.
וחיישינן דילמא מוטל
ושבין כדי לבחור לו
השמינים. אי נמי משחבתי
כולהו בחושים כו'.
[מתני'] יומן שחורים
ומצא לבנים כו'. אוקמא
רבא בנן דשויין שחורים
בגד מותר ולבנים בגד
מכריז. ובי כיוצא ומוצא
לבנים כמדת ושחורים
כמדת. ובגד ראובן
בדף הווא אחריס הדיק
שחורים ולבנים שלא
יומן אותן. דחיישינן שמא
מאותן שלא יזמן מהן
שון רוב. והן (ע"י)
[ע"י] בדף (אחר) (אחר)
עמיה שון קרובין. ומצא
האסורין מוכרין ומכורין.
לפיכך גם הן אסורים.
שלשה ומצא שנים הרי
אלו מותרים. ואקרינטא
דבר הא תנא דרבי מנייהו
אול לעלמא ואשחיהו חזי
ותן לן שויין. ואמרינן
מתני' רבי היא. דתניא
הניח מאתים וזו מפתות
מעשר שני ומצא מנה.
מנה מונה ומנה מושל.
כלומר מי שנטל לא רצה
ליטול הכל ונטל מנה
והניח מנה. וזה המנה
מעשר שני הן. והכמים
אסורים הכל חולין.
כלומר מעות מעשר שני
כולן נטעלן ואילו אחרים
הן. ופריך רב אשי לעולם
משנתנו אפילו לרבנן.
והבא בני גזולין מקושרין
(קמפלגי) יומן. וכן הניח
ב' כיסין מקושרין. בכל
כיס מנה. גזולין עבדי
דמתחין. ואפילו רבנן
מודו דחד מנייהו נחת
ועריק. ואשחיהו הני חזי.
ותן לן. ולפיכך מותרים.
אבל כיסין דלא מנתחי.
ליכא למימר הכי. לפיכך
מי שלקח הכל לקח. ואילו
אחרים הן. ורבי אמר לך
כיסין נמי זמנין דמתעכל
קושריהו ומישרי מהרדי
ליקח אתה ונשאר אחד.

